

איך ומדוע פוצץ משה דיין את שיחות יארינג — שעה שהפידאיון פוצצו וחספו את המטוסים

מלחמות ומלחמות

מלחמה נמשכה השבוע בשצף־קצף, בכל רחבי המרחב. **אולם לא היתה זאת המלחמה בין ישראלים וערבים.** היתה זאת מלחמה בין ערבים לערבים. ובצידה: מלחמה בין ישראלים לישראלים. המלחמה השלישית — בין העמים — התנהלה רק למראית־עין. נהרגו בה אנשים — הפידיאי שניסה לחטוף את מטוס אל־על, פידיאיון וחילי צה"ל, שנהרגו בהיתקלויות. אולם גם המעשים הדרמאטיים ביותר של השבוע — חטיפת המטוסים — לא היתה בעיקרה פעולה ערבית נגד ישראל. היתה זאת פעולה ערבית נגד ערבים. מבחינה אובייקטיבית נוצרה שותפות בין הפידאיון ובין חלק חשוב בצמרת ישראל, במטרה לפוצץ את שיחות יארינג.

החטיפות: נגד נאצר

אשר עלה מטוס־הענק ביום השני בבוקר בלהבות בנמל־התעופה של קאהיר, ידעו שליטי מצרים שלא היתה זאת פעולה נגד ישראל. לא כבימקרה פוצץ דווקא מטוס אמריקאי. הפיצוץ נועד להביע את התנגדות הפידאיון נגד יוזמת־השלום האמריקאית. היתה זאת תקיעת־סכין ממוזנת כנגדו של האיש המסמל בעולם הערבי את קבלת יוזמת־השלום הזאת — גמאל עבדאל־נאצר. כל מעשי הפידאיון ובני־בריתם היו מכוונים למטרה זו. לחבל ביוזמת־השלום, לערער את מעמדו של נשיא מצרים, להפיל את שותפו חוסיין. הפועלות נגד ישראל נועדו לחבל בהפסקת־האש, שהצבא המצרי שמר עליה בקפדנות עילאית (תוך התעלמות מסעיף הקיפאון). הכתנה הברורה היתה להמריץ את צה"ל לפלוש לירדן, לגרום למעשי־איבה נרחבים, שימוטטו את כל מיכנה הפסקת־האש. אמנם, צה"ל פלש ללבנון, במלחמתו הרצופה בפידאיון. אך הוא הקפיד שלא להרחיב את ההתקפה. בחזית זו נכשלה מגמת הפידאיון.

מעשי־החטיפה נועדו לאותה מטרה עצמה. הנסיון הכושל לחטוף את מטוס אל־על בא לסכסך בין ישראל ובין המדינה שאליה התכוונו החוטפים להביא את המטוס — כנראה ירדן. אולם הבאת שני מטוסים אחרים — שווייצרי ואמריקאי — לשדה תעופה צבאי בירדן, על אפו ועל חמתו של השלטון הירדני, שירתה את אותה מזימה: לפכסך בין ישראל וחוסיין, לפוצץ את הפסקת־האש בחזית זו.

על רקע זה מובנות השמועות שנופצו על פשיטת צה"ל באזור נחיתת המטוסים. ברור כי הפידאיון ציטט בתקנה רבה להתפתחות זו — ולקרב שיתפתח בין הפושטים ובין צבא ירדן. הם התאכזבו כשנתברר להם שהפשיטה לא היתה נכראה.

פיצוץ מטוס־הענק האמריקאי בנמל־התעופה המצרי היה רק שיא של נסיון שקוף זה. למרות ההצלחה המיצעית הדרמאטית של שלוש החטיפות, הן נכשלו מבחינה מדינית. הפידאיון הצליחו לשפוך תשומת־לב אל עצמם, אך לא להגביר את כוחם.

החזית המשותפת של ממשלות מצרים, לבנון וירדן נשארה איתנה. הפידאיון נשארו מבודדים — כשסכנת החיסול הפיסי מרחפת עליהם. אל־פתח, הגוף החשוב ביותר של הפידאיון, הוסיף להתנגד למעשי־החטיפה. החזית העמ' מית פעלה, בעקפיון, גם נגד אל־פתח.

תקוותם היחידה היתה שמחנה הניצים בישראל יציל אותם — כשם שהניצים בישראל קיוו שמעשי הפידאיון יחלצו אותם מן המוצר.

הכניעה לתכתיב דיין

אויבים הגלויים של יוזמת־השלום בישראל, המעדיפים שתיים על שלום, לא היו מסוכנים. השפעתם בישראל קטנה יותר מהשפעת הפידאיון בעולם הערבי. אולם המתנגדים הסמויים, בממשלה וסביבה, היו מסוכנים הרבה יותר. בראשם התייצב, השבוע, בגלוי משה דיין.

כמשך כמה שבועות היסס דיין איך להתייחס אל יוזמת־השלום. הוא ידע שהיא פוסולרית. אבל הוא גם ידע שהיא תפחית מערכו הפוליטי.

מצדדי היוזמה — ובראשם פינחס ספיר ויגאל אלון — עשו את המישה הגדול של הוצאת משה דיין ממעגל הקשורים ביוזמה. דיין התחיל לראות בהצלחת היוזמה סכנה למעמדו האישי בממשלה, ולסיכויי לרשת את כס ראשות־הממשלה.

וכך, השבוע, פתח במיצע שמטרתו העיקרית היתה להוכיח כי הוא יכול להכתוב למי שלה את כל העולה על רוחו. התוצאה המישינית: פיצוץ (זמני, לפחות), של שיחות־יארינג. לדעת כל המשקיפים, אמנם ראה דיין את יעדיו לפי סדר זה: הגורם האישי היה חשוב מן הגורם המדיני.

למעשה איים דיין על הממשלה בפרשה, שפירושה פיצוץ הממשלה. הוא סמך על כך שאנשי המפד"ל יאלצו לפרוש עימו.

במדינה

העם

ויש המדברים יש הלוחמים

בכל מלחמה יש הבדל בין הלוחמים. ה' מסכנים את נפשם, ובין המדברים, הקוצרים את התהילה. השבוע היה הבדל זה בולט יותר מהרגיל.

הבריון של רהמים. במטוס אל־על, אישם בשמי אירופה הצפונית, נערך מאבק נואש, בו יכלו לאכזר את חייהם למעלה מ' מאה מבני־אדם. פרטי מאבק זה לוטים בערפל, והם ישא' רו כך — כי כל תיאור מזוייק יגלה פרטי' ביטחון חיוניים.

אך ברור כי קומץ צעירים סיכנו את חייהם, פנים אל פנים מול פידאיון המושים. אחד נפצע באופן קשה. האחרים נשארו אלמוניים.

אלמוניות זו היא כורח התפקיד — תפ' קיד כפורי־טובה, חסרת־הילה, מפרך מאין כמותו. רק לעיתים רחוקות נופל במיקרה זרקור

שמעון פרס

המשפטסניט עורו

הפירסום על אחד מבעלי תפקיד זה, כמו מרכזי רהמים.

פרס ופירסומת. אם הצעירים שסיכ' נו את חייהם נשארו אלמוניים, לא כך ה' פוליטיקאים, שהשחדלו לעלות על סוס זה בזריזות מופלאה ולרכב עליו אל ה' פירסומת.

מקובל בישראל שכל שר משתדל לסחוט את טיפת־הפירסומת האחרונה מכל מאורע המודמן בדרך משרדו. זהו חלק משיטת חלוקת־השלל, כשמכשירי־התקשורת ההמ' ניים, הרדיו והטלוויזיה, שייכים לממשלה ועומדים לרשות השרים.

השבוע הצטיין בכך שרהתחבורה שמעון פרס. הוא נכנס רק זה עתה לתפקידו. לא היתה לו שום השפעה על סידורי־הביטחון שהוכיחו את עצמם (חלקית) בפרשה זו. אדם אחר היה עומד מן הצד בצניעה. לא כך שמעון פרס. הוא התלבש מייד על ה' רדיו והטלוויזיה, מסר הודעות, שיגר הכר' זות. כדי לזכות בכותרת, הודיע בו במקום שישראל תבצע את הסגרת החוטפת.

גימנום ובורות. הודעה זו היתה כוז' בת. יתר על כך: אילו הספיק פרס להתעמק בפרטי תפקידו החדש, היה יודע שאין לה על מה לסמוך. אין כל אחיזה חוקית ל' בקשת הסגרה כזאת. אולם התודעה נמסרה, זכתה לכותרות עולמיות. ובמשך ימים נאלצו משפטנים, ש' הוועקו לרדיו ולטלוויזיה, להסביר איכשהוא את התביעה המופרכת — בגימנום ברדי, ובבורות שחצנית בטלוויזיה.

* אמנת טוקיו, שהיתה מאפשרת זאת, עדיין אינה מחייבת. חוזה ההסגרה בין ישראל ובריטניה מאפשר הסגרה רק ב' מיקרה שהמוטגר עבר עבידה על פי חוקי ישראל. עדיין לא קיים חוק ישראלי שעל פיו אפשר לטפוס חוטפת, שפעלה בין אמטטרדם ולונדון.

פעם אהיה שחקנית

או סופרת

או מוסיקאית

או מרגלת בינלאומית

לפני שאת כובשת את הבמה :סערה, עליך ללמוד להיות קנית — זה ברור. הגיוני גם זיה לך קל יותר להיות אשה גרת ומלאת חן, אם תלמדי :שו דברים מסוימים. כגון: עמידה נכונה, דבור נאות :ימוסים. קיימים גם דברים זרים המקילים על הנשיות. פוני טמפקס, למשל. ההגנה :היגיינית לשימוש פנימי, שפותחה ע"י רופא.

פוני טמפקס עשויים צמר :טהור. מופקת ההחדרה, החלקה כמשי, מאפשרת :כנסתם בתנאים היגיינים לוקס הנוח. ידיך לעולם אינן געות בטמפון. לא תצטרכי להבא חגורות, סיכות או :חבושות, המגבילות אותך בבחירת לבושך. :סי את טמפוני טמפקס. :ם אחד מאותם הדברים :נים, שעשויים להקל עליך להיות אשה מפורסמת.

סינרית לשימוש פנימי

בבתי מרקחת ובחמרוקיות :וח. המעוניינת בקבלת דונמאות הסברתי ישלחו 45 אני בכולי אל היבואים איווסס־אימפקס תל־אביב, רחוב ירמיהו 38